

Convenția nr. 9/1920 privitoare la plasarea marinarilor¹

(proiect de Convenție privitor la plasarea marinarilor)

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii din Societatea Națiunilor, convocata la Geneva de către Consiliul de administrație al Biroului Internațional al Muncii , la 15 iunie 1920,

După ce a hotărât să adopte diferite propuneri relative la „Controlul condițiilor de angajare a marinarilor; plasarea; condițiile în care s-ar putea aplica marinarilor convenția și recomandările făcute la Washington, în noiembrie trecut, relative la lipsa de lucru și la asigurarea contra lipsei de lucru”, chestiune formând punctul al doilea din ordinea de zi a sesiunii Conferinței ținute la Geneva,

După ce a hotărât ca aceste propuneri să fie redactate sub forma unui proiect de convenție internațională,

adoptă proiectul de convenție de mai jos, spre a fi ratificat de către Membrii Organizației Internaționale a Muncii, conform dispozițiilor Părții relative la muncă a tratatului de la Versailles, din 28 iunie 1919, a Tratatului de la Saint-Germain, din 10 septembrie 1919, a Tratatului de la Neilly, din 27 noiembrie 1919 și a Tratatului de la Marele Trianon, din 4 iunie 1920:

Articolul 1

Pentru aplicarea prezentei convenții, termenul „marinari” este aplicabil tuturor persoanelor întrebuințate pe bordul oricărui vas efectuând o navigație maritimă, afară de ofițeri.

Articolul 2

1. Plasarea marinarilor nu poate face obiectul unui comerț exercitat în scop lucrativ de către nici o persoană, societate sau stabiliment. Nici o operație de plasare nu poate da loc, din partea marinarilor vreunui vas, la plata vreunei remunerații oarecare, directe sau indirecte, unei persoane, societăți sau stabiliment.

2. În fiecare țara legea va cuprinde sancțiuni penale pentru orice violare a dispozițiilor din prezentul articol.

Articolul 3

1. Prin derogare de la dispozițiile articolului 2, orice persoană, societate sau stabiliment exercitând în prezent comerțul plasării în scop lucrativ, poate fi îngrădită în mod vremelnic, prin autorizarea guvernului, să continue acest comerț, cu condiția ca operațiunile sale să fie supuse unui control al guvernului, care să apere drepturile tuturor părților interesate.

2. Fiecare membru care ratifică prezenta convenție se obligă a lua măsurile necesare pentru a desființa cât mai repede posibil comerțul plasării marinarilor, exercitat în scop lucrativ.

Articolul 4

---

¹ Legea votata de Adunarea Deputatilor la 12 aprilie 1930, iar de Senat la 28 martie 1930. Promulgata prin Decretul nr. 1391/24 aprilie 1930, publicata in MO nr. 91/26 aprilie 1930

1. Fiecare Membru care ratifică prezenta convenție va trebui să vegheze la organizarea și întreținerea unui sistem eficace și corespunzător nevoilor, de oficii gratuite pentru plasarea marinarilor. Acest sistem va putea fi organizat și menținut:

- a) fie prin asociații reprezentative de armatori și marinari, lucrând în comun sub controlul unei autorități centrale;
- b) fie în lipsa unei acțiuni combinate de felul acesta, chiar de către stat.

2. Operațiunile acestor oficii de plasare vor fi conduse de persoane cu experiență practică maritimă.

3. Dacă există oficii de plasare de diverse tipuri, trebuie luate măsuri pentru a coordona acțiunile lor pe o baza națională.

Articolul 5

Se vor constitui comitete compuse dintr-un număr egal de reprezentanți ai armatorilor și marinarilor, care vor fi consultate în tot ce privește funcționarea acestor oficii. Afara de aceasta guvernul fiecărei țări va preciza puterea acestor comitete, mai ales în ceea ce privește alegerea președintelui din afară de membrii lor, supunerea lor controlului statului și facultatea de a primi asistență persoanelor care se interesează de bunul trai al marinarilor.

Articolul 6

În cursul operațiunilor de plasare, marinarii trebuie să păstreze dreptul de a-și alege vasul, și armatorul dreptul de a-și alege echipajul.

Articolul 7

Contractul de angajament al marinarilor trebuie să conțină toate garanțiile necesare pentru protecția tuturor părților interesate și se vor face marinarilor toate înlesnirile pentru a examina acest contract înainte și după semnare.

Articolul 8

Fiecare Membru, care ratifica prezenta convenție, va lua măsuri ca înlesnirile pentru plasarea marinarilor prevăzute în prezenta convenție, fie recurgând la nevoie la oficiile publice, la dispoziția marinarilor din toate țările care ratifică prezenta convenție, sub rezerva ca, condițiile de muncă să fie aproximativ aceleași.

Articolul 9

Fiecare țară va decide dacă adoptă sau nu dispoziții analoge cu acelea ale prezentei convenții, în ceea ce privește pe ofițerii de punte și ofițerii mecanici.

Articolul 10

1. Orice Membru care va ratifica prezenta convenție va trebui să comunice Biroului Internațional al Muncii toate informațiile, statistice sau de altfel, de care va putea dispune, cu privire la lipsa de lucru a marinarilor și la funcționarea stabilimentelor de plasare.

2. Biroului Internațional al Muncii va putea asigura, în unire cu guvernele și organizațiile interesate din fiecare țară, coordonarea diferitelor sisteme naționale de plasare a marinarilor.

Articolul 11

Aplicarea în teritoriile nemetropolitane¹.

Articolul 12

Ratificări: dispoziție finală tip¹.

Articolul 13 și 14

Intrarea în vigoare imediat după înregistrarea a două ratificări. În continuare, intrarea în vigoare pentru ceilalți Membri la data la care este înregistrată ratificarea lor.

Articolul 15

Statele care ratifică convenția trebuie să-i aplice dispozițiile cel mai târziu până la 1 iulie 1922.

Articolul 16

Denunțarea: de văzut paragraful 1 al dispozițiilor finale tip, cu excepția că această dispoziție înlocuiește „zece ani” cu „cinci ani”, astfel, convenția este deschisă denunțării la cinci ani după intrarea sa în vigoare.

Articolul 17

Examinarea în vederea unei revizui: dispoziție finală tip.